

bedst stillede. Det er dem, det vil være rimeligst at ramme til Gængæld for, at de slippe for en Skat, som vilde have ramt dem forholdsvis meget haardt. Idet der nu stod et Beløb til Raadighed til Forøgelse af Formueskatten, kunde det ogsaa lykkes at naa et andet Formaal, som i sig selv var meget ønskeligt, nemlig dette at indføre en noget finere Graduering af Formueskattens Rateskala. Naar man dog skulde gaa noget højere op med Endesatsen, altsaa gaa op med Endesatsen fra 1,6 til 1,9, kunde det lykkes, som ikke havde kunnet lykkes før, nemlig at gennemføre den finere, mere udstrakte Graduering af Skalaen. Den er nu bleven saaledes, at Progressionen ender ved 100,000 i Stedet for ved 30,000, og den højeste Sats altsaa bliver 1,9 i Stedet for 1,6 pro mille. Det Beløb, som man derved regner at indvinde, er 563,000 Kr.

I Forbindelse med dette Ændringsforslag staa de forskellige andre Forslag, der ogsaa ere baade af principiel og af en vis finansiel Betydning. Jeg skal her for det første nævne den Ændring, som er foregaaet med Børns selvstændige Beskatning. Man har i Udvalget næret nogen Frygt for, at der kunde komme visse Konsekvenser, som det ikke just havde været Meningen med Bestemmelsen at naa til, f. Eks. at Børn, der have arvet Formue og leve hjemme hos Forældre, som i Virkeligheden maa siges at være økonomisk velstillede, skulde komme til at profitere af en Bestemmelse, hvis Hensigt væsentligt har været den at give en Lettelse for de Børns Vedkommende, som maa bidrage til Familiens Underhold ved Arbejde udenfor Hjemmet. Jeg havde derfor intet imod, at Bestemmelsen indskrænkes til — derom har jeg ogsaa selv stillet Forslag — kun at vedrøre saadanne Børn, der have personligt Arbejde udenfor Hjemmet. Af tekniske Grunde er det saa, naar man ikke vil skelne mellem samme Persons Skat af Indtægt, hidrørende fra Formue og hidrørende fra Arbejde, nødvendigt for saadanne Børns Vedkommende ogsaa at tage Formueindtægten med, men selvfølgelig, selvstændigt Skatteobjekt bliver altsaa kun saadanne Børn, som have personligt Arbejde udenfor Hjemmet. Derved er Bestemmelsen bleven noget begrænset, men rammer dog væsentligt der, hvor den sigter, nemlig de fattigste Familier, hvis Børn maa bidrage til deres Underhold ved Arbejde udenfor Huset. Det har ogsaa været muligt at benytte den foretagne Omlægning til at faa noget større

Børnefradrag. Som jeg allerede sagde ved Lovforslagets første Behandling, vilde jeg overordentlig gerne give forøget Fradrag for det, man kalder Eksistensminimum, forhøje den skattefrie Indtægt 800 Kr. i København, 700 Kr. i Købstæderne og 600 Kr. paa Landet. Jeg vilde ogsaa gerne, ja endnu hellere have forhøjet Børnefradraget. Det er paa disse to Punkter, jeg mener, der særlig kunde være Grund til væsentlig at forbedre Indkomst- og Formueskatten, hvis man havde Raad dertil, hvad man desværre paa nærværende Tidspunkt ikke har. Men det har glædet mig at kunne gaa et Stykke hen ad Vejen ved at foreslaa at forøge Børnefradraget med 15 Kr.

Endvidere har jeg — ligeledes efter Forhandling med Udvalget — foreslaaet en Ændring i Anledning af Ønsker, der ere fremkomne om en anden Beskatning af bymæssige Bebyggelser. Det var vistnok det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann), der særlig førte denne Sag frem ved første Behandling, og jeg kunde ikke andet end give det ærede Medlem Ret i hans Betragtning. Det er efterhaanden blevet ret ubilligt, at bymæssige Bebyggelser, der ere større end adskillige Købstæder, og hvor Livet former sig ganske paa købstadmæssig Maade og med Købstadstyrhed, skulle beskattes som rene Landkommuner, medens maaske Livet i adskillige Købstæder i Virkeligheden nærmer sig mere til Landbolivet og Livet i en lille Stationsby end i adskillige af disse større bymæssige Bebyggelser. Det var imidlertid meget vanskeligt at finde en praktisk gennemførlig Form. Derom har jeg forhandlet en Del med Udvalget, og Resultatet er blevet det, som er udtrykt i Ændringsforslaget Nr. 28. Som De ville se, har man været nødt til at tage hele Kommunen med, idet man ingen legal Begrænsning har af Udtrykket bymæssig Bebyggelse. Man har intet Middel, hvormed man kan afgøre, at her hører den bymæssige Bebyggelse op, og her begynder Landet, indenfor denne Streg maa man have et Fradrag af 700 Kr. og udenfor af 600 Kr. Jeg er bange for, at en saadan Deling vilde føre til en Del Misforhold, og den Myndighed, som skulde have trukket Grænsen, nemlig Statistisk Bureau, mener ikke at kunne gøre det med en saadan Nøjagtighed og gennemføre det paa en saadan Maade, at det ikke vilde vække Anstød. Man tager altsaa hele Kommunen, naar den rummer en samlet bymæssig Bebyggelse paa mindst 2,000 Mennesker.